

Бојана Николетић

ГРАДСКЕ ПРИЧЕ

кратка проза

ISBN: 978-86-6029-213-3

ЕСЕЈ О Ц / ГРАДСКЕ ПРИЧЕ / А_АFORIZMI / СРТICE

96 страна, илустр., 21 цм

Банатски културни центар, Ново Милошево 2015

VI Европски Фејсбук песнички фестивал, Салон књиге, Нови Сад, април 2015

Културни центар Неа Пангеа / Клуб Анка 6. јун 2015

60. међународни сајам књига, Београд, окт. 2015

VII Европски Фејсбук песнички фестивал, Салон књиге, Нови Сад, април 2016

О књизи *Градских прича*

Ова књига састоји се из неколико разнородних делова:

ЕСЕЈ О Ц, есеј-колаж настао 2008. и дотериван у неколико наврата, све до 2014, могао се преузети за читање у ворду на истоименој страници веб-сајта Приваут Излог све до октобра 2013. када је скинут. У књизи је дат уз илустрације – компјутерске цртеже *ц* и *ц3* – има их укупно осам а на сајту су приказивани наизменично.

(Цукеле у мојој глави - Увод; Пси-уличари; Медведи; Мајмуни; Вукови; Бедекери)

ГРАДСКЕ ПРИЧЕ су писане од 1987. до 2013. са једном празнином од двадесет година – између 1990. и 2010. Има их осам (*Тамо и натраг; Аустро-Угарска; Увређени професор; Базен; Сиви; Гвоздена крава; Четири жене; Као вриштање по шниту*): све су, осим приче *Четири жене*, објављиване на интернету.

Иако нису замишљене као „београдске“, већ као „урбане приче“, ипак су, изузев две или три, у већој или мањој мери везане за тај град.

Увређени професор је једна „предратна“ прича, написана и заиста пред сам рат, 1990. године, док се последња, *Као вриштање по шиниту*, може назвати повратком у неку врсту редовног, иако сасвим новог стања - после дугог одсуствовања.

Базен и *Сиви* су безвремене ратне приче, заостатак свести о „нама“ као Југословенима, одраз многих ужаса ратова за распад Југославије као слика дисоцијације једног идентитета. Баш некако у време када је настала прича *Сиви*, док је још трајао осећај тог, већ минулог периода, откривено је више злочина над цивилима, па и инвалидима, почињених током тих ратова.

Гвоздена крава јесте мој први текст у коме се појављују историјски подаци различите природе, противстављени. Та прича је, заправо, клица – савременим језиком речено – из које је убрзо проистекла серија текстова под заједничким насловом *Махјонг*. Прича носи поднаслов „*вештачки ужас*“, не случајно, јер се њом илуструје многострукост послератне реалности, ефекат оних многих мањих удара који следе кад се тло слеже после земљотреса, мада, у једном оваквом случају не можемо а да се не запитамо да ли су ти удари морали бити баш онакви какве смо искусили.

А_АФОРИЗМИ, како је речено, „нагињу есенцијалним микро причама“ црнотуморних нити (М. Ж. Павлов), они су „језгровити, духовити“ и „имају своју уметничку оригиналност“ са „елементима неке надреалне и апсурдне збиље“ (Р. Влаховић).

О ЦРТИЦАМА нема много шта да се каже, осим да је међу њима наслов који најбоље илуструје основно расположење већине текстова у овој књизи - *Бити дефинисан*. Остали наслови у овом делу: *Једно лепо поређење*, *Квартети*, *Астрологија и више сфере*, *Место*, *Ефекат граматике на морал*.

Б. Н.